

smátíðindi innanoyggja

Minni útróður

Fyrst í vikuni vóru fáar útróðrarlandingar í Klaksvík. Týsdagin avreiddi Esther 81.700 pund av upsa til Kósavirkíð. Teir høvdu roynt við snellu undir Íslandi.

Mánadagin tók Kósavirkíð imóti hesum trollandingum: Fuglberg 16.300 pund, Grunningur 10.400, Hvithamar 12.500, Reynsmúli 11.500 og Perla 13.300 pund.

3.000 pund

Týsdagin avreiddi Grunna-barð og Tór ávikavist 3.000 og 128 pund av trolfiski til Polarfrost í Vági.

50.000 kr. til uttan-landaferðir

Í eini grein í nýkomnum Skúlablaði skrivar j.e.:

— Í nógv ár hevur tað at kalla verið óskrivað lóg, at III-realarin skulu burtur at ferðast. Helst til Suðureyropa.

Frá tíðliga á heysti til seint á várið og út á summarið við hoyra vit so javnan kunngerðir í útvarpinum um tey ymsu tiltøkini, næmingarnir gera fyri at útvega sær tann nógvu pening, ið til skal.

Tað ber til at siga mangt gott um hetta tiltak. Næmingarnir læra at arbeiða saman, at taka tunga, teir læra hvønn annan betur at kenna, o. s. fr.

Men tað ber eisini til at hyggja at ranguni. Og sæð við skúlaeygum er hon ikki so lýtaley. Tí skilgitt er tað, at sum hugurin veksur fyri uttanlandaferðini, minskar hann fyri skúlaarbeiðinum. Hetta er jú próvtøkúarið, allar fyrigerðingarnar fara fram, og mangur næmingur hevur fingið minni úrslit enn neyðugt var. Próvtøkúarið átti at verið »vigt« skúlanum. Har er hvørki pláss ella tíð til stórtøk uttanum.

Hetta ásanna ikki bert skúlafólk, men eisini nógv foreldur. Ja, fleiri hava heitt á lærarar um at halda heilt uppat við hesum uttanlandaferðum. Og rætt skal vera rætt, summir skúlar forða næmingunum í at fara, og aðrir siga, at teir hjálpa einki til, so at tað kann standa á, at fáa lærarar við á ferðini, eisini hóast teir ferðast ókeypis við.

Ein hevur lyndi til at halda, at hesin penginur, sum mangan liggur um 50.000 kr., fór hentari til okkurt heimligt trivnaðarfræmjandi endamál, tí sjálvt í 1975 fæst ikki einki fyri henda pening.

Men kunnu vit so ikki gera okkurt annað, so næmingarnir kortini sleppa út um bægarðarnar?

Her haldi eg, vit eiga at hugsa álvarsliga um eina fasta skipan fyri føroyska skúlan, so at so nógvir næmingar sum gjørligt finga høvi til at ferðast til eitt av Norðurlondunum ella Stóra Bretland.

Vit hava nú endiliga aftur fingið far at sigla millum Føroyar, Ísland, Noreg og móguliga eisini Bretland komandi ár, so tað mátti borið til at gjørt biligar skúlabarnaferðir og hildið tí á skúlum, seturskúlum, ungdomsskúlum ella tilkum í nevndu londum.

Og ferðin átti at verið gjørd í næstseinasta skúlaári ella í frittíðini millum næstseinasta og seinasta skúlaár. Og hon átti at verið lögð til rættis sum ein kombinerað skúla- og frittíðarferð, har dentur var lagdur fyrst og fremst á tað málsliga.

Hetta nýggja tiltak kostar eisini pening, men landið kundi stuðlað tað við biligum ferðaseðlum, áðrenn hásesingin byrjar og aftan á hana.

Nýtt vatnverk á Tvøroyri

Tvøroyrarmenn hava eisini havt trupulleikar við vatninum. Í farnu viku var t. d. so lítið av vatni, at arbeiðið á flakavirkinum varð lagt niður friggjadagin. Fyri at bota upp á vatnveitingina ger býráðið nú eitt vatnverk.

Savningin av vatninum skal vera í Kvammabotni, úr ánni Gamlansá, sum er vestan fyri Oyrarfjall. Haðani skal vatnið leiðast í brunnar norðan fyri Trongisvág. Í brunnarnar skal eisini vatn leiðast frá Svalbardsá og Myllá. Kostnaðurin av vatnverkinum er fyribils mettur til 1,5 milj. kr. Tá er reinsiverkið ikki iroknað.

260 pund av kalva

Bátar, sum royna eftir kalva, fáa eitt sindur. Ein bátur úr Leirvík var nú ein dagin úti og fingur teir 260 pund av kalva á trimum stampum.

Flutt inn í gjár

Umsitingin hjá ÍSF flutti í gjár inn í egin hølir. Tað eru húsin hjá hondbóltsfelagnum Neistin í Gundadali, sum ÍSF keypti í fjør, og sum síðani eru umbygd og longd. Arbeiðið upp á húsin varð liðugt í vikuni, og í gjár flutti umsitingin inn.

Húsin kosta í dag 325.000 kr. Har eru fimm stór skrivstovuhøli, eitt fundarhøli, tvey toilettrú og í kjallaranum tvey goymslurúm, sum eru 35 kvdm. hvørt.

panelið

Eisini ein vinna

Tað verður neyðugt hjá okkum føroyingum at taka stór tøk tey komandi árinu fyrri at umleggja okkara høvuðsvinnu, fiskivinnuna, og fyrri at fáa eitt fjølbroyttari vinnulív sum heild, enn vit higartil hava havt. Menn og flokkar kunnu vera ymiskir á máli um antin vit eiga at leggja høvuðsdentin á heimafiskiskapin ella ikki; men alt bendir á, at hetta verða vit noyðdir til, eisini teir, sum heldur vildu gjørt meira við fjarfiskiskap. Ísland hevur avgjørt, at fiskimarkið longu í heyst skal flytast út á 200 fjórðingar, og tað gongur ikki long tíð, til onnur av grannalondum okkara fara at ganga somu leið.

Alt hetta trýstir okkum til at leggja fiskivinnuna heilt um, soleiðis at vit fáa mest móguligt í nøgd og í peningi burtur úr tí rikidemi, sum heimleiðirnir goyma.

Harafturat verður neyðugt at leggja hævur í blot fyrri at finna fram til vinnuhættir, sum lítið — ella ov lítið — hevur verið gjørt av higartil. Tey seinastu árinu hevur verið gjørt eitt nokk so stórt arbeiði fyrri at fáa gongd á idnaðin. Í komandi árum verður neyðugt at gera uppáttur meira og nýta stórri peningahæddir til hesa útbygging.

Ein vinnuhættur, sum føroyingar hava gjørt nakað, men ikki nógv burtúrur, er ferðamannavitan. Fólk inni á meginlandinum hava so ofta og títt vitjað tey heitu londini suðuri við Miðalhavið, at mong teirra nú hava betri hug at fara norðureftir, sjálvt um sólir er fátækari um hesar leiðir. Á hvørjum ári koma fremmand

ferðamannaskip fullsett av fólki fram við landi okkara, leggja at og steðga í nakrar tímar, fara so víðari til Íslands og Norðurnoregs. Talið av ferðafólkið sum flogfarinum hevur undanfarið ár

eina inntøku upp á 10 milj. kr. Sjálvandi er móguligt at fáa talið av ferðafólki munandi størri, og tað er eisini móguligt at fáa hesi fólk at leggja meira pening eftir sær.

Men skulu vit fáa nakað burtur úr hesum vinnuvegi, mugu vit fyrst brúka nakað av paningi upp á hann. Vit mugu fáa gjørt eina ætlan yvir bygging av smærri gistingarhúsum á ávísam plássum, t. d. lík gistingarhúsum á Viðar-eiði og í Øravík. Teir mest tørvandi hentleikarnir, sum ferðafólk krevja, mugu finnast í hesum húsum.

Somuleiðis mugu vit fáa ein minni idnað til framleiðslu av lutum, sum ferðafólk kunnu hugsast at vilja ognar sær. Hesi orð skulu ikki skiljast soleiðis, at einki verður gjørt, m. a. heva jú ALV og Heimavirkid framleiðslur, sum ferðamenn eru hugaðir at keypa. Men tað má gerast uppáttur meira fyrri at hava eitt so fjølbroytt úrval sum gjørligt at seta fram fyrri tann vitjandi.

Og at enda: gistingarhús og matstovur okkara mugu gera mest móguligt burtúrur at geva teimum ferðandi ein kjans at smakka føroyskan mat, føroyskar specialitetir.

Verða bert nokur av hesum tiltøkum framd — og stýra vit ferðafólkastreyminum til tey umræði av landinum, sum eru ætlað ferðafólki — so kann eisini hetta gerast ein vinnuvegur, sum ein partur av fólkinum kann liva av í hvussu so er summarhálvárið.

Finnbogi Isaksen

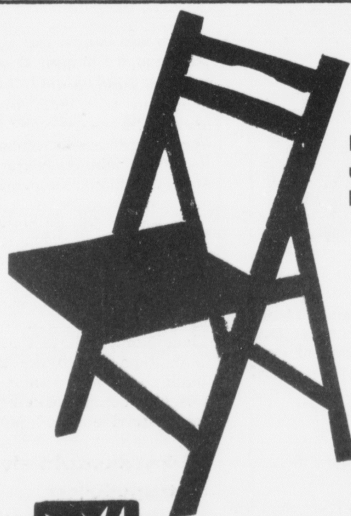
Í dag:



Finnboji Isaksen
landsstýrismaður

verið stöðugt vaksandi. Nógvi fólk kemur hendarvegin við »Enlgand«, og nú í ár siglir eisini væl av fólki bæði úr Íslandi og Noregi við »Smyrli«.

Tað er valla at ivast í, at nýttu vit bert eitt sindur av peningi til ferðafólkavitjanir, kundu vit havt eina vinnu her, sum gav nakað. Siga vit til dæmis, at 10.000 ferðafólk koma higar um árið, og tey leggja 1.000 kr. eftir sær í part, so gevur hetta okkum



Køks- ella gestastólur í snøgg-um sniði úr træ. Fæst bæði í ljósum og svørtum lakki.

Kr. 59,50



TÓRSHAMAR pf
Hoydalsvegur 8 - telf. 11200